

Cuprins

<i>Cum se folosește această carte</i>	5
Prolog	7
1. Pânza divină / Recreează-ți viața	15
2. Forme-gând vii / Co-creatori în Unicul.....	46
3. Inima Inimilor / Transformatorul	68
4. Cei mulți și Unicul / Biocomputerul total	95
5. Inteligență cosmică / Versus intelect	119
6. Creierul / Un univers holografic	150
7. Astrologia / Vremea cosmică.....	175
8. Condensatorul divin / Încărcarea	196
9. Punctul central universal / În interiorul inimii atomului	216
10. A patra dimensiune / Tranzițiile noii ere și războiul	243
11. Acordul fin / Biocomputerul	261
12. Dincolo de channeling / Rezonatori Conștienți de Lumină	283
13. Super-Lumina / Lumina Geniului	302
14. Un soare pe moarte / Lumina eternă	324
15. A cincea dimensiune / Domeniile Super-Luminii	350
<i>Glosar</i>	377

Cum se folosește această carte

A gândi, a studia sau a citi înseamnă a contempla. Orice subiect pe care se concentrează cineva creează anumite frecvențe și armonice, direct proporționale cu frecvența a ceea ce e contemplat. Vei avea întotdeauna un beneficiu, indiferent de maniera de studiu, când contempli concepte de frecvență înaltă.

Însă pentru cei care se străduiesc să obțină rezultate maxime din munca lor, e recomandabil să se familiarizeze cu termenii folosiți și cu contextul în care ei apar. Pentru a ușura acest lucru, vei găsi la sfârșitul cărții un Glosar, ce va mări semnificativ nivelul de înțelegere a textului din această lucrare.

Conceptele folosite cartea de față operează pe multe niveluri de înțelegere. De aceea, nu e absolut necesar să înțelegi pe deplin fiecare concept înainte de a trece la alt capitol. Cele mai importante concepte vor fi repetate sub diverse unghiuri, astfel încât ceea ce nu e clar într-un anumit moment să se clarifice în cele din urmă. Minte va face în mod automat conexiunile necesare, pe măsură ce stările conștientului și subconștientului încep să se amestece și să interacționeze în cadrul Procesului Divin de creație. Nu uita că geniul minții operează ca un holograf, nu ca un tren.

Prolog

O privire rapidă aruncată într-o librărie va arăta cât de multe lucrări există, în diverse genuri. Cu greu găsești un raft pe care să scrie clar ce conține, de pe care să poți selecta un anumit gen de carte, fiind absolut sigur că, pe un alt raft, nu mai există o carte asemănătoare. Specialiștii ies vijelios din teritoriile în care se pricep: medicii intră în psihologie, psihologii în fizică, fizicienii se ocupă de vindecări, autorii de lucrări științifico-fantastice tratează probleme de etică și, cel mai uluitor dintre toate, omul obișnuit se ocupă de absolut orice.

Deși acest fenomen se dovedește derutant pentru lumea academică, pentru alții el reprezintă zorii unei lumi noi, impresionante și înnoitoare – o lumină tot mai strălucitoare, aflată la capătul unui labirint de tuneluri create de-a lungul secolelor de conglomerate intelectuale. Într-un mod deosebit de confuz, lucrurile încep să capete sens. Liniile clare de demarcație ce delimitau domeniile ale unor castele și fortărețe instituționalizate dispar – conținuturile cunoașterii lor revărsându-se prin crăpături, ca un torent, în barajele care au format odată rezervoare de informații, folosite în exclusivitate de către constructorii lor aflați în guverne, industrie, știință și religie. Pare că haosul ia locul ordinii, o perspectivă extrem de înfricoșătoare și total opusă ordinii crescândă ce i-a fost promisă minții occidentale.

Ca o ironie, haosul a devenit subiect de studiu și e la modă în literatura științifică de azi. Imaginează-ți „haosul“ ca

subiect de studiu științific! Examinând mai profund această extrem de fascinantă frontieră „științifică“, ne trezim în fața unei contradicții remarcabile, dacă nu chiar uluitoare: studiile indică faptul că haosul e, în realitate, un proces de creație sistematizat.

Pe scurt, formulele ce prezintă haosul produc configurații fractale, reprezentate grafic prin acele cozi frumoase, spiralate, de căluț de mare, cât și forme geometrice variate, simetrice sau asimetrice – aflate în varietăți infinite, în cadrul unei matrici de texturi absolut uluitoare, cu forme familiare. Un subiect științific numit „haos“ – ce idee nouă și incitantă! Spirale infinite obținute din numere haotice și ducând, într-un fel, la ordine, cochilii care intră și ies în spirală din eternitate, prin proporția matematică a lui 1,618 – Numărul de Aur.

Astfel, o cheie spre haos e valoarea Numărului de Aur. Din păcate, acest lucru nu e subliniat în publicațiile științifice, deoarece Numărul de Aur nu e „o noutate“, cum nu sunt nici cozile de căluț de mare sau cochiliile spiralate.

Dar ce legătură există între haos și Numărul de Aur, pe de o parte, și încălcarea tradițiilor, pe de altă parte? Acestea reprezintă metode de necontestat și permanente prin care să ni se reamintească faptul că adevărata cunoaștere, ca înțelepciune, nu e o colecție lipsită de viață, de statistici *per ipso*, din criterii obiective *de facto*. Când privim frumoasele reprezentări grafice ale haosului și configurațiile fractale, ne uimește procesul de creație și faptul că formele ce rezultă din acest proces reprezintă procesul însuși.

În același mod, fizicienii au fost uimiți de dovada șocantă oferită de fenomenul particulă/undă. Pretutindeni în cercetare, un anumit tipar fundamental al luminii, un proces de creație, pare a le reaminti tuturor căutătorilor de adevăr că totul se află în interdependență – totul e un proces. Vechea axiomă hermetică „Așa cum e sus, asemenea și jos“ își are ecoul în subconștientul Antichității. Axioma, simplă, dar criptică, își rezzonează armonia universală în clopotele inimii,

chemând toate congregațiile științei, religiei și guvernelor în catedrala comună a înțelegerii. Haosul, Numărul de Aur și vechea axiomă hermetică se țes împreună în pânza procesului creator, care domnește suveran în manifestările aparent separate și diverse pe care le vedem în această realitate tridimensională.

Dar granițele dispar, zăgazurile se rup, iar rafturile bibliotecilor sunt nelămurite când pe ele se așază lucrări ce par a sfida orice împărțire pe categorii. Poate că, într-o zi, va exista un raft pe care va scrie „ÎNȚELEPCIUNE“. În orice caz, mulți descoperă că răspunsurile la toate întrebările există undeva, adânc, în fiecare individ – și că aceste răspunsuri sunt aspecte zăvorâte într-un gen de matrice universală a gândului, ce rezonează în cadrul fiecărui atom.

În căutarea acestei teorii evazive și misterioase a câmpului unificat al individualității, eu – obosit, confuz și înfrânt de facțiunile aflate în luptă permanentă ale industriei, guvernului, științei, religiei și filosofiei – am optat pentru singurul punct de referință rămas: sinele. Era nevoie de o călătorie înspre înăuntru pentru a se ajunge la o limită maximă a căutării personale, care să aibă ca rezultat o înțelegere mai mare a proceselor universale ale vieții și a scopului existenței. Ce altceva se mai poate descoperi, oare, vreodată?

În numeroșii ani în care am căutat prin arhivele exterioare ce conțineau informații pământești, nu am ajuns decât la confuzie, chin și apatie. Dar când procesul s-a întors înspre interior, spre profunzimile miezului vieții, un moment semnificativ a fost catalizatorul unei serii de schimbări – nu doar de atitudine, ci de natură aproape chimică, atât pe plan fizic, cât și elementar.

Acest „moment semnificativ“ a avut ca rezultat un optimism nou, o neliniște plină de pace, care m-au îndemnat, fără echivoc, să trec la treabă. Poate că acest îndemn era acea „mică voce liniștită din interior“.